

ספורי הזוהר

בלשון הקודש

מלקט מכל ספרי הזוהר הקדוש לתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

אור הזוהר - ספורי הזוהר

גליון 656

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911 להפצה בחינם ולתרומות:

מעלתו של הצדיק

(זוהר ויקרא יד ע"ב וט"ו ע"ב)

העולם ויתפייס עמם. מה עושה הקדוש ברוך הוא? מדבר עמו על אותם הרשעים של העולם. אומר לו להיטיב עמו לבדו ולהשמיד את כלם. מהי דרכו של אותו צדיק? עוזב את שלו ולוקח את של כל העולם כדי שיתפייס הקדוש ברוך הוא עמם.

מנין לנו? ממשה, שאמר לו הקדוש ברוך הוא, חטאו ישראל, (שמות לב) "עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו" וגו'. עוד אמר לו, "הרף ממני ואשמידם" וגו'. באותה שעה אמר משה, אם בשביל כבודי ישמדו ישראל מן העולם - טוב לי מות, ולא יאמרו שעזבתי את זה של כל העולם בשביל כבודי. מיד - "ויחל משה את פני ה' אלהיו". והושיט עצמו למיתה בכמה מקומות בשביל ישראל, שכתוב "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך" וגו'. ושנינו, לא זו משה משם עד שמחל הקדוש ברוך הוא לישראל. זהו שכתוב, "וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו". וכתוב, (במדבר יד) "ויאמר ה' סלחתי כדברך".

ואלו בנח כתוב, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני וגו'. אמר לו נח, ולי מה אתה עושה? אמר לו, והקמתי את בריתי אתך וגו'.

רבי יוסי אמר, (ישעיה נד) "כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח". הפסוק הזה קשה, כתוב (בראשית ז) "ומי המבול היו על הארץ", וכתוב (שם ט) "ולא יפרת כל בשר עוד ממי המבול". כתוב "מי המבול", ולא "מי נח", וכאן כתוב "פימי נח זאת לי". "זאת לי"?! הם לי היה צריך להיות!

אלא כך שנינו, כשצדיקים מתרבים בעולם, הקדוש ברוך הוא שמח ומשתבח בהם. ששנינו, כששרוי צדיק בעולם ונמצא בו, כביכול הוא מטיל שלום בעולם, וכל העולם מתברך בגללו, ומטיל שלום בפמליא של מעלה. מנין לנו? שכתוב (ישעיה כז) "או יחזק במעזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי".

שנינו, בזמן שצדיק שרוי בעולם, הדינים לא מתעוררים ולא שולטים בעולם, משום שאותו איש צדיק הוא אות בעולם, והקדוש ברוך הוא רוצה בכבודו, והעולם מתקיים בשבילו וכו'.

שנינו, אמר רבי יוסי, בזמן שבני העולם נמצאים רשעים לפני הקדוש ברוך הוא, הוא, אותו הצדיק שנמצא בעולם, (רוצה) הקדוש ברוך הוא מדבר עמו, כדי שיבקש רחמים על

שָׁחַר וַיִּרְק. אָמַר לוֹ לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, בֵּא אַחֲרֵי בְּנֵי, וְנִרְאָה שְׁהָרֵי וּדְאֵי נִגְזְרָה גְזֵרָה לְמַעְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהוֹדִיעַ לִי, שְׂוֹדְאֵי שְׁלֹשִׁים יוֹם תְּלוּי אוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁנִּגְזַר לְמַעְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה עַד שְׂמוֹדִיעַ לְצַדִּיקִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב (עמוס ג) "כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דְּבָר כִּי אִם גָּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים".

עד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, נִכְנְסוּ לְאוֹתוֹ כָּרֶם. רָאוּ נֶחֱשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וּפְּתוּחַ, (וְהָיָה לוֹחֵשׁ בְּלִשְׁוֹנוֹ) וְלוֹהֵט בְּאָרְץ בַּעֲפָר. נֶעַר בְּגִדָיו רַבִּי שְׂמַעוֹן וְהִכָּה יָדוֹ בְּרֹאשׁ הַנֶּחֱשׁ, שְׁכַךְ הַנֶּחֱשׁ, הִנְמִיךְ אֶת פְּיוֹ וְרָאָה לְשׁוֹנוֹ רוֹחֶשֶׁת.

אָמַר לוֹ: נֶחֱשׁ נֶחֱשׁ, לֶךְ וְאָמַר לְאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הָעֲלִיּוֹן שְׁהָרֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מְצוּי בְּעוֹלָם. הַכְּנִיס אֶת רֹאשׁוֹ לְנֶקֶב שֶׁל עֵפֶר אֶחָד, וְאָמַר: גּוֹזֵר אֲנִי, כְּשֶׁם שֶׁהַתְּחַתּוֹן חָזַר לְנֶקֶב הָעֵפֶר, כֶּךָ הָעֲלִיּוֹן יִחְזַר לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה.

רחש רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּתַפְלָה. עַד שֶׁהָיוּ מִתְּפַלְלִים, שְׂמַעוֹ קוֹל אֶחָד: מְמַנֵּי הַמּוֹת, הַכְּנָסוּ לְמִקְוֵמְכֶם. הַמְּכּוֹת שֶׁל הַמְּשַׁחִיתִים לֹא שׁוֹרֹת בְּעוֹלָם, שְׁהָרֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בִטַל אוֹתָן. אֲשַׁרִּיךְ רַבִּי שְׂמַעוֹן, שְׂרַבּוּנָה רוֹצֵה בְּכַבּוּדָךְ עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. בְּמִשָּׁה כְּתוּב (שמות לב) "וַיִּחַל מֹשֶׁה" וְגו', שְׂמַשְׁמַע שְׂאֲחָזוּ אוֹתוֹ פְּרָגוּד, וְאִתָּה רַבִּי שְׂמַעוֹן גּוֹזֵר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם. הוּא גּוֹזֵר, וְאִתָּה מְבַטֵּל.

בין כֶּךָ רָאָה שֶׁהָאִיר הַשְּׂמֶשׁ וְעָבַר אוֹתוֹ הַשְּׁחֹר. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, וּדְאֵי שֶׁהָעוֹלָם הַתְּבַשֵּׁם. נִכְנָס לְבֵיתוֹ וְדָרַשׁ, (תהלים יא) "כִּי צַדִּיק ה' צִדְקוֹת אֶהָב יִשָּׁר יִחְזוּ פְּנִימוֹ". מָה הַטַּעַם "כִּי צַדִּיק ה' צִדְקוֹת אֶהָב"? מִשּׁוֹם שֶׁ"יִשָּׁר יִחְזוּ פְּנִימוֹ". מָה זֶה "פְּנִימוֹ"? הַפְּנִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ עַל כָּל מָה שְׂצָרִיכִים.

עֲשֵׂה לָךְ תְּבַת עֲצֵי גֶפֶר. וְלֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם, וַיִּרְדּוּ הַמַּיִם וְהָאֲבִידוֹ אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ כְּתוּב מִי נַח. מִי נַח וּדְאֵי, שְׂבּוּ הֵם הָיוּ תְלוּיִים, שְׂלֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם.

מכאן אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה שְׁכָתוּב (בראשית ט) "וַיִּחַל נַח אִישׁ הָאָדָמָה". "וַיִּחַל", כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (במדבר ל) "לֹא יִחַל דְּבָרוֹ", שֶׁנֶּעֱשֶׂה חַל. "אִישׁ הָאָדָמָה", שֶׁבִגְלָלוֹ הַשְּׂמִדוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי לֹא בִקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. דְּבָר אַחֵר, "אִישׁ הָאָדָמָה" - שְׂבִשְׂבִילוֹ הַתְּקִימָה לְאַחֵר שֶׁהַשְּׂמִדוֹ הָרֵאשׁוֹנִים, שְׁכָתוּב "לֹא אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם" וְגו'.

שנינו הֵם נִקְרְאוּ "מִי נַח", שֶׁהוּא גֶרֶם שְׂנִקְרְאוּ עַל שְׂמוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, "זֹאת לִי", מָה זֶה אוֹמֵר? אֵלֶּא אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי נַח גֶּרְמוֹ לִי שְׂאֲגִלָּה זֹאת בְּעוֹלָם, שְׁכָתוּב "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם". "זֹאת אוֹת הַבְּרִית" וְגו'. "אֶת קִשְׁתִּי נִתַּתִּי בַּעֲנָן", כְּלוֹמַר אֵין מִי שְׂמַשְׁגִּיחַ אֵלֶּא לְכַבּוֹד שְׂמִי שְׂרַמוֹז בְּזֹאת. וּמִי גֶרֶם לוֹ? "מִי נַח".

מכאן סִימָן לְחֻסִּיד צַדִּיק שְׂלֹא מִתְּגַלָּה הַקְּשֶׁת הַזֹּו בְּיָמָיו, וְלֹא צָרִיךְ הָעוֹלָם בְּיָמָיו לְאוֹת הַזֹּאת. וּמִי הוּא? אוֹתוֹ שְׂמַבְקֵשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם וְרֹאוי לְהִגָּן עָלָיו, כְּמוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, שְׂלֹא צָרִיךְ הָעוֹלָם בְּיָמָיו אֶת הָאוֹת הַזֹּאת, שְׁהָרֵי הוּא הָיָה אוֹת סִימָן בְּעוֹלָם.

שלא הָיְתָה גְזֵרָה שֶׁנִּגְזְרָה עַל הָעוֹלָם לְמַעְלָה שְׂלֹא מְבַטֵּל אוֹתָהּ, וְהֵינּוּ מָה שְׁכָתוּב (שמואל ב כג) "מוֹשֵׁל בְּאָדָם". הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם. וּמִי מוֹשֵׁל בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל? צַדִּיק. שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל.

כמו רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שְׂיֹוֵם אֶחָד הָיָה יוֹשֵׁב עַל הַדֶּלֶת שֶׁל שַׁעַר (מִעֲרַת) לוֹד, הָרִים עֵינָיו וְרָאָה שֶׁהַשְּׂמֶשׁ מְאִירָה, וְהִסְתִּירָה אוֹרָה שְׂלֹשׁ פְּעָמִים. בֵּינַתִּים נֶחֱשַׁךְ הָאוֹר, וְנִרְאָה בְּשֶׂמֶשׁ

